La Vanguardia, 18/03/20

Que llestos que són a la Cerdanya!

Joaquín Luna

Si hi ha algú en aquest món que no acceptaria ni regalada una segona residència, aquest, modèstia a part, soc jo. Comences casant-te i acabes comprant una segona residència.

I per si algun dels meus detractors es pensa que vaig de farol, que la tinya em pot i no tinc poder adquisitiu, els referiré l'ocurrència de pernoctar a la Cerdanya un agost. Hi va haver una onada de calor, l'habitació de l'hotel de quatre estrelles tenia moqueta però no aire condicionat i en un restaurant *cuqui* on vaig anar amb el meu fill feien seure a la taula veïna una exnòvia i la seva parella...

Pel que sembla, la Cerdanya –o el gran Cadaqués o Segur de Calafell, *cubata* de la Mediterrània– és propietat dels que hi han nascut i hi viuen tot l'any, però no em queda clar si exigeixen generacions.

Els habitants de la Cerdanya treuen foc pels queixals perquè algunes famílies amb residència a la comarca han optat per passar la quarantena allà i no al seu palau o piset de Barcelona.

Jo no veig on és el problema sempre

A veure si quan passi el virus, als de la segona residència els agafa un rampell i no hi tornen...

que aquesta *gentussa* compleixi amb les normes del confinament i la canalla no doni pel sac a la via pública, per dir una cosa afectuosa que la gent entendrà.

N'estic fins al capdamunt –tot arribarà amb el confinament– de tanta gent que exigeix menjar truita sense trencar un ou. D'aquells que un policia els mana alguna cosa i li deixen anar un rotllo sobre els seus drets. Lectors i lectores que us avorriu com percebes, un consell: qui vulgui Disneyworld que se'n vagi a viure a Orlando, estat de Florida.

Si aquests pixapins o de Can Fanga –ves a saber com els anomenen a la Cerdanya– ofenen tant, la solució és senzilla: tanquin les botigues, tots els negocis que viuen d'aquests visitants, tallin els divendres les costoses carreteres fetes gràcies a la mania de visitar-los i renunciïn als impostos que claven per les segones residències.

Mentrestant, em temo que si aquesta gent ha decidit confinar-se a les seves cases de la Cerdanya i –repeteixo– compleixen amb les normes de les quals ningú no els eximeix, no queda més remei que mostrar una miqueta de comprensió, no fos cas que després del coronavirus descobreixin que hi ha hotels meravellosos, iots de lloguer i opcions que no et condemnen a ser fidels a llocs que potser no mereixen viure del visitant.

I ja no diguem si a aquests propietaris de segones residències els agafa un rampell de llibertat o per fer comptes anuals.●